

## I. DISPOSICIONS GENERALS

### MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, JUSTÍCIA I RELACIONS AMB LES CORTS

**19846** *Reial decret 737/2026, de 23 de setembre, sobre reconeixement com a cotitzats a la Seguretat Social dels períodes d'activitat exercits com a ministres de culte de les esglésies pertanyents a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya amb anterioritat a la seva integració en el règim general de la Seguretat Social.*

El Reial decret 2398/1977, de 27 d'agost, pel qual es regula la Seguretat Social de la clerecia, va establir en l'article primer que els clergues de l'Església catòlica i la resta de ministres d'altres esglésies i confessions religioses quedarien inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim general de la Seguretat Social en les condicions que es determinessin reglamentàriament.

A l'empara de la previsió esmentada i de conformitat amb l'article 5 de l'Acord de cooperació de l'Estat amb la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya, (d'ara endavant, FEREDE), que va aprovar la Llei 24/1992, de 10 de novembre, es va dictar el Reial decret 369/1999, de 5 de març, sobre els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya. D'acord amb aquesta norma, els ministres de culte esmentats van quedar integrats definitivament en el règim general de la Seguretat Social a partir de l'1 de maig de 1999. Anteriorment, per l'Ordre del Ministeri de Treball i Seguretat Social, de 2 de març de 1987, sobre la inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya, ja s'havia inclòs en el règim general de la Seguretat Social el col·lectiu esmentat, una inclusió que es va fer efectiva en data 1 de maig de 1987.

Les normes esmentades no incloïen cap previsió normativa destinada a possibilitar que als ministres de culte que haguessin exercit com a tals en un moment anterior a la integració efectiva en el règim general de la Seguretat Social se'ls reconeguessin com a cotitzats aquests períodes anteriors, i possibilitar així reunir la carència necessària per accedir a les prestacions del sistema de la Seguretat Social.

Atesa aquesta falta de previsió, un pastor evangèlic va interposar una demanda contra el Regne d'Espanya en reclamació de pensió de jubilació, que va culminar en la sentència que va emetre el Tribunal Europeu de Drets Humans en data 3 d'abril de 2012, en la qual es va reconèixer que a falta d'una regulació que permetés el reconeixement de períodes com a cotitzats anteriors a la inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la FEREDE es vulnerava l'article 14 del Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, que prohibeix la discriminació per motius religiosos.

Per això, amb la finalitat d'evitar tractaments desiguals, així com facilitar que els ministres de culte que es trobessin en edats properes a la jubilació l'1 de maig de 1999 poguessin ingressar les cotitzacions per l'exercici de l'activitat en un moment anterior a la data esmentada i accedir a la pensió de jubilació del sistema de la Seguretat Social, es va aprovar el Reial decret 839/2015, de 21 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 369/1999, de 5 de març, sobre els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya, i s'hi va incloure una nova disposició addicional equiparable, pel que fa al reconeixement inicial de les prestacions de jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència, a l'Ordre del Ministeri de

Sanitat i Seguretat Social, de 19 de desembre de 1977, per la qual es regulen determinats aspectes relatius a la inclusió de la clerecia diocesana de l'Església catòlica en el règim general de la Seguretat Social.

Contra el Reial decret 839/2015, de 21 de setembre, es va interposar per part de la FEREDÉ un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Suprem, en el qual sol·licitava la nul·litat d'alguns dels seus aspectes per vulneració dels drets fonamentals a la igualtat i a la no-discriminació de l'article 14 de la Constitució espanyola i a la llibertat religiosa de l'article 16, així com els articles equivalents 9 i 14 del Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Amb data 13 de novembre de 2017, l'alt tribunal va acordar estimar el recurs i declarar la nul·litat de la disposició addicional segona que el Reial decret 839/2015, de 21 de setembre, va introduir en el Reial decret 369/1999, de 5 de març. Per tant, s'imposa l'obligació d'aprovar una norma nova que contingui una clàusula similar a la declarada nul·la, si bé dins dels límits marcats pel Tribunal Suprem. Així, aquest Reial decret regula el procediment i les condicions del reconeixement com a cotitzats a la Seguretat Social dels períodes d'activitat exercits com a ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la FEREDÉ i a la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya amb anterioritat a la integració en el règim general de la Seguretat Social.

També es modifiquen determinats preceptes tant del Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, de períodes d'activitat sacerdotal o religiosa dels sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats, com del Reial decret 2665/1998, d'11 de desembre, pel qual es completa el Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, dels períodes d'activitat sacerdotal o religiosa als sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats, per adaptar-ne la regulació als termes que preveu la normativa vigent.

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Quant als principis de necessitat i eficàcia, els justifica la decisió de la sentència del Tribunal Suprem de 13 de novembre de 2017.

Pel que fa al principi de proporcionalitat, aconsegueix el seu objectiu mitjançant l'aprovació d'una norma amb rang de reial decret que permet el còmput dels períodes d'activitat previs com a ministre de culte abans de la integració en el règim general de la Seguretat Social, als efectes del reconeixement i el càlcul de la pensió de jubilació o de revisar-ne la quantia si s'ha reconegut amb anterioritat; també respecta els principis de seguretat jurídica i d'eficiència en establir un marc clar i previsible per al reconeixement de drets en matèria de pensió de jubilació, així com l'aprovació d'una norma amb rang de reial decret que substitueix la declarada nul·la, única alternativa possible.

Finalment, compleix el principi de transparència, mentre que, de conformitat amb el que preveu l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, aquest Reial decret s'ha sotmès als tràmits de consulta pública i d'audiència i informació pública mitjançant la seva publicació en el portal d'internet del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions. Així mateix, s'ha dut a terme audiència directa a la FEREDÉ.

En el procés de tramitació d'aquest Reial decret la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa n'ha emès un informe.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i en virtut de l'habilitació que atorga la disposició final primera de la Llei 24/1992, de 10 de novembre, per la qual s'aprova l'Acord de cooperació de l'Estat amb la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell

d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 22 de setembre de 2026,

DISPOSO:

*Article 1. Objecte i àmbit subjectiu d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret té per objecte el reconeixement com a cotitzats al règim general de la Seguretat Social dels períodes d'activitat en territori espanyol, com a ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya (d'ara endavant, FEREDE), exercits amb anterioritat a l'1 de maig de 1999 o, en el cas dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya, a l'1 de maig de 1987, als efectes del reconeixement del dret a la pensió de jubilació o, si s'escau, a una quantia superior de la pensió de jubilació reconeguda.

2. Igualment, aquest Reial decret té per objecte el reconeixement com a cotitzats al règim general de la Seguretat Social dels períodes d'activitat a què es refereix l'apartat anterior, als efectes d'arribar al període mínim de cotització que s'exigeix per tenir dret a les prestacions d'incapacitat permanent o de mort i supervivència, als col·lectius següents:

a) Els ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la FEREDE, excepte quan ho fossin d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya, que el dia 1 de maig de 1999 estaven compresos a l'article 2 del Reial decret 369/1999, de 5 de març, sobre els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya.

b) Els ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia que el dia 1 de maig de 1987 estaven inclosos en l'article 1 de l'Ordre del Ministeri de Treball i Seguretat Social, de 2 de març de 1987, sobre la inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya.

3. S'entén com a ministre de culte, a l'efecte d'aquesta norma, la persona que s'hagi dedicat, amb caràcter estable, a les funcions de culte o assistència religiosa, sempre que no les hagi exercit a títol gratuït.

*Article 2. Acreditació i certificació.*

L'acreditació de la condició de ministre de culte i del temps d'acompliment de la seva activitat a Espanya s'efectua mitjançant la certificació que expedeix l'església o la federació d'esglésies respectiva, inscrita degudament en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, en la qual el ministre hagi exercit la seva activitat, amb la conformitat de la comissió permanent de la FEREDE, segons el model que figura en l'annex.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de comprovar la inscripció de l'entitat religiosa, a la qual pertanyi el ministre de culte, en el Registre d'entitats religioses. En cas que l'interessat tingui la certificació de la inscripció esmentada, la pot aportar amb la sol·licitud.

*Article 3. Sol·licitud de reconeixement de períodes.*

La sol·licitud de reconeixement dels períodes, acompanyada de la certificació a què es refereix l'article anterior, s'ha de formular davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social juntament amb la sol·licitud de la pensió de què es tracti, o, si s'escau, amb la sol·licitud de revisió de la quantia de la pensió de jubilació que ja s'hagi reconegut, per aplicació del que preveu aquest Reial decret.

En cap cas no computen els períodes d'activitat com a ministre de culte que se superposin a altres períodes de cotització.

## Article 4. *Efectes del reconeixement de períodes sobre la pensió de jubilació.*

1. Els períodes d'activitat com a ministre de culte als quals es refereix l'article 1 computen com a cotitzats al règim general de la Seguretat Social amb caràcter general pel que fa a la determinació del dret, el càlcul i la quantia de la pensió contributiva de jubilació.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior exigeix, en tot cas, que la persona sol·licitant compleixi els requisits generals que estableix l'article 165.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i s'efectua de conformitat amb les regles següents:

a) Els períodes computables com a cotitzats de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret es tenen en compte per al càlcul del període de carència que preveu l'article 205.1b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social per determinar el dret a l'accés a la pensió, així com per a la determinació de la base reguladora que preveu l'article 209 del mateix text legal.

b) Igualment, també es tenen en compte a l'efecte de determinar l'edat ordinària de jubilació que s'ha d'aplicar en cada cas d'acord amb el que preveu l'article 205.1a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

c) El percentatge que s'ha d'aplicar a la base reguladora és el que correspon en la data del fet causant, tenint en compte per a la determinació del percentatge esmentat tant els anys cotitzats efectivament com els computables com a cotitzats en virtut d'aquest Reial decret.

En cap cas, els períodes a reconèixer sumats als anys de cotització efectiva a la Seguretat Social no poden donar lloc a l'aplicació d'un percentatge superior al cent per cent de la base reguladora en el càlcul de la pensió de jubilació.

2. En els casos en què la persona interessada ja estigui percebent la pensió de jubilació, els períodes computables com a cotitzats de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret es tenen en compte exclusivament per a la determinació del percentatge aplicable a la base reguladora.

En cap cas, l'aplicació del que preveu el paràgraf anterior no pot donar lloc a una reducció del percentatge aplicable a la base reguladora que es tingui reconeguda.

La quantia resultant ha de ser objecte d'actualització i s'hi han d'aplicar les revaloracions que hagin tingut lloc des de la data del fet causant de la pensió que s'està percebent fins a la data en què la modificació de la quantia ha d'esdevenir efectiva.

La modificació de la quantia de la pensió de jubilació ha de tenir efectes econòmics a partir del primer dia del mes següent al de la sol·licitud de revisió de la pensió a l'efecte del reconeixement com a computables com a cotitzats al règim general de la Seguretat Social dels períodes d'inclusió com a ministre de culte.

## Article 5. *Integració de les bases de cotització.*

Les bases de cotització que corresponen als mesos que computen com a cotitzats de conformitat amb aquest Reial decret s'integren, si s'escau, a les bases mínimes de cotització que estan previstes en aquest període per a les persones treballadores majors de divuit anys en el règim general de la Seguretat Social.

## Article 6. *Efectes del reconeixement de períodes sobre les prestacions d'incapacitat permanent i mort i supervivència.*

A l'efecte de les prestacions d'incapacitat permanent i de mort i supervivència, únicament es reconeixen els períodes d'activitat com a ministre de culte que, sumats als anys de cotització que, si s'escau, acredita la persona causant, permeten arribar al mínim de cotització exigít per tenir dret a les prestacions indicades.

*Article 7. Ingress del capital cost de la pensió de jubilació per les persones interessades.*

1. En els supòsits a què es refereix l'article 4, l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de calcular el capital cost de la part de la pensió que resulti de computar com a cotitzats els períodes d'activitat com a ministre de culte als quals es refereix l'article 1.

2. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de liquidar l'import del capital cost de conformitat amb les regles següents:

a) En els supòsits en què la persona interessada no reuneixi el període mínim de cotització de quinze anys i requereix el còmput de períodes al qual es refereix aquest Reial decret per arribar-hi, la pensió a capitalitzar ha de ser el resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge que s'obté de multiplicar per 3,33 el nombre d'anys que s'han reconegut com a cotitzats per atènyer els quinze anys en còmput global amb les cotitzacions efectives que, si s'escau, s'acrediten. Pels anys que superin el mínim de quinze anys, s'ha de procedir a la capitalització del total de la quantia de la pensió que superi el resultat d'aplicar a la base reguladora el percentatge del 50 per cent.

b) Si la persona interessada ja reuneix el període mínim de cotització sense l'aplicació d'aquest Reial decret, la part de la pensió a capitalitzar ha de ser la diferència entre la quantia de la pensió que correspon a l'aplicació del que preveu aquest Reial decret i la que s'obté en absència d'aquest.

c) En els supòsits en què es revisa la quantia de la pensió ja reconeguda, la part de la pensió a capitalitzar ha de ser la diferència entre la quantia de la pensió que correspon a l'aplicació del que preveu aquest Reial decret i la que ja té reconeguda el pensionista.

3. L'abonament del capital cost es pot fer en un pagament únic, o es pot diferir per un període màxim de vint anys i fraccionar-lo en pagaments mensuals, deduïbles de cada mensualitat de la pensió reconeguda.

El període de vint anys es pot ampliar en la mesura que calgui perquè, en cap cas, l'amortització del capital cost no comporti una quantia mensual superior a la rebuda en aplicació d'aquest Reial decret, en funció dels anys reconeguts.

*Article 8. Ingress de la fracció de quota per part de les persones interessades.*

En els supòsits a què es refereix l'article 6, els ministres de culte o les persones beneficiàries de les prestacions de mort i supervivència estan obligats a ingressar una quantitat equivalent a la fracció de quota del règim general de la Seguretat Social assignada a les contingències d'incapacitat permanent i mort i supervivència corresponent als períodes d'exercici de l'activitat com a ministres de culte que es reconeguin com a cotitzats per completar el mínim de cotització exigít per tenir dret a la prestació de la qual es tracti.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de comunicar els períodes objecte de reconeixement a cada persona interessada a la Tresoreria General de la Seguretat Social perquè aquesta determini les quantitats a ingressar, les quals s'han de calcular d'acord amb la quantia de les bases mínimes de cotització al règim general de la Seguretat Social per a les persones treballadores majors de divuit anys i les fraccions conseqüents del tipus de cotització que hagin estat vigents en cadascun dels moments compresos en el període que es reconegui en cada cas.

A l'efecte del que indica el paràgraf anterior, les fraccions del tipus de cotització a les quals es refereix s'han de facilitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social per part de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social.

Quan hi ha períodes en què no estan determinats els imports de les bases mínimes, s'han de tenir en compte els que corresponen al de l'última mensualitat en la qual aquestes dades sí que estiguin determinades, amb l'aplicació, en la seva absència, de les bases mínimes i les fraccions del tipus de cotització establertes a 1 de maig de 1999, en el cas dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la FERED, o a 1 de

maig de 1987, en el dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya.

L'efectivitat del reconeixement de períodes com a cotitzats per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social està condicionada a l'ingrés per part de les persones interessades de la quantitat que correspon en cada cas, dins del termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la notificació de l'import a les persones interessades per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

#### Article 9. *Garantia de pensió.*

1. Les persones titulars de les pensions que es tramiten a l'empara del que disposa aquest Reial decret a les quals es reconeix el dret al complement per mínims i que han optat per l'abonament del capital cost mitjançant el fraccionament en pagaments mensuals deduïbles de cada mensualitat de pensió tenen dret a percebre, almenys, l'import del 95 per cent de la quantia mínima de la pensió corresponent en la data del fet causant.

En el supòsit de concurrència de pensions, per a l'aplicació de la garantia que estableix el paràgraf anterior, s'han de tenir en compte totes les pensions que percep la persona beneficiària.

2. El que disposa l'apartat precedent s'entén sense perjudici d'altres tipus de retencions sobre els imports de la pensió que siguin procedents legalment.

Disposició transitòria única. *Fets causants anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.*

1. Aquest Reial decret es pot aplicar, a instància de part, per al reconeixement de les pensions de mort i supervivència i d'incapacitat permanent al qual es refereix aquest Reial decret, el fet causant del qual se situï en una data anterior a l'entrada en vigor quan concorren les condicions següents:

a) En el cas de les prestacions de mort i supervivència, el fet causant esmentat s'ha d'haver produït amb posterioritat al 30 d'abril de 1999, o l'1 de març de 1987 en el cas dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya.

b) En el cas de les prestacions d'incapacitat permanent, aquest Reial decret és aplicable per al reconeixement de les pensions que, havent-hi pogut tenir dret abans de l'entrada en vigor i amb posterioritat al 30 d'abril de 1999, o l'1 de març de 1987 en el cas dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya, s'hagin denegat exclusivament per no reunir el període mínim de cotització exigible.

En tots els casos, els efectes econòmics es poden retrotreure, com a màxim, al dia 1 de gener de 2015, sempre que la sol·licitud es formuli en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. Si es formula amb posterioritat, els efectes econòmics es produeixen a partir dels tres mesos anteriors a la data de la presentació.

2. Igualment, aquest Reial decret es pot aplicar, a instància de part, per al reconeixement inicial o el recàlcul de la pensió de jubilació el fet causant del qual se situï en una data anterior a l'entrada en vigor i posterior al 30 d'abril de 1999, o l'1 de març de 1987 en el cas dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya. El reconeixement o el recàlcul que resulta de l'aplicació esmentada té els efectes econòmics següents:

a) Quan dona lloc al reconeixement inicial de la pensió de què es tracti, els efectes econòmics es poden retrotreure, com a màxim, al dia 1 de gener de 2015, sempre que la sol·licitud es formuli en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. Si es formula amb posterioritat, els efectes econòmics es produeixen a partir dels tres mesos anteriors a la data de la presentació.

b) Quan dona lloc al recàlcul de la pensió de jubilació a la qual ja es té dret, els efectes econòmics de la revisió que correspongui es poden retrotreure, com a màxim, al dia 1 de gener de 2015, sempre que la sol·licitud es formuli en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. Si es formula amb posterioritat, els efectes econòmics es produeixen a partir de l'endemà de la data de la seva presentació.

3. Les persones interessades en l'aplicació esmentada han de complir les obligacions a què es refereixen els articles 7 i 8, si bé en els termes següents:

a) En els supòsits a què es refereix l'article 4, les persones interessades han d'abonar el capital cost calculat per l'Institut Nacional de la Seguretat Social, de conformitat amb les regles següents:

1a En els supòsits en què la persona interessada no tingui el període mínim de cotització de quinze anys i requereixi el còmput de períodes al qual es refereix aquest Reial decret per arribar-hi, la pensió a capitalitzar ha de ser el resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge obtingut de multiplicar per 3,33 el nombre d'anys que es reconeixin com a cotitzats per arribar als quinze anys en còmput global amb les cotitzacions efectives que, si s'escau, s'acreditin.

Pels anys que superen els quinze, la part de la pensió a capitalitzar és el resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent els percentatges següents:

Pels anys reconeguts que es troben entre el setzè i el vint-i-cinquè: el 3 per cent per cada any reconegut.

Pels anys reconeguts a partir del vint-i-sisè: el 2 per cent per cada any reconegut.

2a Si la persona interessada ja reuneix el període mínim de cotització sense l'aplicació d'aquest Reial decret, la part de la pensió a capitalitzar és la diferència entre la quantia de la pensió que correspon amb l'aplicació del que preveu aquest Reial decret i la que s'obté en la seva absència.

3a En els supòsits en què es revisi la quantia de la pensió ja reconeguda, la part de la pensió a capitalitzar és la diferència entre la quantia de la pensió que correspon amb l'aplicació dels períodes reconeguts com a cotitzats als ministres de culte a qui es refereix aquest Reial decret i la que té reconeguda el pensionista.

L'abonament del capital cost a què es refereix el paràgraf a) es pot diferir per un període màxim de vint anys i fraccionar-lo en pagaments mensuals, deduïbles de cada mensualitat de la pensió reconeguda, incloses les mensualitats corresponents al primer pagament de la pensió que deriva de la retroacció, si s'escau, dels efectes econòmics.

El període de vint anys es pot ampliar en la mesura que calgui perquè, en cap cas, l'amortització del capital cost no comporti una quantia mensual superior a l'addicional rebuda, en funció dels anys reconeguts.

La garantia de pensió que estableix l'article 9 és aplicable a les mensualitats posteriors al primer pagament.

b) En els supòsits a què es refereix l'article 6, les persones interessades estan obligades a ingressar una quantitat equivalent a la fracció de quota del règim general de la Seguretat Social que s'assigna a les contingències d'incapacitat permanent i mort i supervivència corresponent als períodes d'exercici de l'activitat com a ministres de culte que es reconeixen com a cotitzats per completar el mínim de cotització exigint per tenir dret a la prestació de què es tracti.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de comunicar els períodes objecte de reconeixement a cada persona interessada a la Tresoreria General de la Seguretat Social perquè aquesta determini les quantitats a ingressar, les quals s'han de calcular d'acord amb la quantia de les bases mínimes de cotització al règim general de la Seguretat Social per a les persones treballadores més grans de divuit anys i les fraccions conseqüents del tipus de cotització que hagin estat vigents en cadascun dels moments compresos en el període que es reconeixi en cada cas.

A l'efecte del que indica el paràgraf anterior, les fraccions del tipus de cotització a les quals es refereix s'han de facilitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social per part de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social.

Quan hi ha períodes en què no estan determinats els imports de les bases mínimes, s'han de tenir en compte els que corresponen al de l'última mensualitat en la qual aquestes dades sí que estan determinades, amb l'aplicació, en la seva absència, de les bases mínimes i les fraccions del tipus de cotització establertes a 1 de maig de 1999, en el cas dels ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la FERED, o a 1 de maig de 1987, en el dels ministres de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia a Espanya.

L'efectivitat del reconeixement de períodes com a cotitzats per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social al qual es refereix el paràgraf b) està condicionada a l'ingrés per les persones interessades de la quantitat que correspon en cada cas, dins del termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'import a les persones interessades per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Aplicació supletòria.*

En allò que no preveu aquest Reial decret, són aplicables les disposicions generals del règim general de la Seguretat Social i del sistema de la Seguretat Social, incloses les normes de procediment que s'apliquen per al reconeixement i la revisió de la pensió de jubilació.

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, dels períodes d'activitat sacerdotal o religiosa dels sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats.*

L'article 1 del Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, dels períodes d'activitat sacerdotal o religiosa dels sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats, queda redactat en els termes següents:

«Article 1. *Àmbit subjectiu.*

El que estableix aquest Reial decret és aplicable als qui van tenir la condició de sacerdots o religiosos i religioses de l'Església catòlica i que, en la data d'1 de gener de 1997, s'hagin secularitzat o hagin cessat en la professió religiosa, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Tenir l'edat ordinària de jubilació que preveu el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.
- b) No tenir dret a pensió per jubilació de la Seguretat Social, en la modalitat contributiva.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 2665/1998, d'11 de desembre, pel qual es completa el Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, dels períodes d'activitat sacerdotal o religiosa als sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats.*

El Reial decret 2665/1998, d'11 de desembre, pel qual es completa el Reial decret 487/1998, de 27 de març, sobre el reconeixement, com a cotitzats a la Seguretat Social, dels períodes d'activitat sacerdotal o religiosa als sacerdots i religiosos o religioses de l'Església catòlica secularitzats, queda modificat de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'article 2.2 queda redactat de la manera següent:

«2. En cap cas els períodes a reconèixer, sumats als anys de cotització efectiva a la Seguretat Social, no poden superar el nombre d'anys que determini l'aplicació en el càlcul de la pensió d'un percentatge del 100 per 100.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«1. En els supòsits de reconeixement inicial de la pensió de jubilació, els interessats han d'abonar el capital cost de la part de la pensió que es deriva dels anys d'exercici sacerdotal o religiós, que s'han reconegut com a cotitzats a la Seguretat Social. Amb aquesta finalitat, la part de la pensió a capitalitzar ha de ser el resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge que, d'acord amb la normativa que sigui aplicable en el càlcul de la pensió, correspon pel temps que es reconeix com a cotitzat.»

Disposició final cinquena. *Facultats de desplegament normatiu.*

Es faculta la persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions per dictar totes les disposicions de caràcter general que siguin necessàries per al desplegament normatiu d'aquest Reial decret.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i és aplicable als fets causants que es produeixin des de l'entrada en vigor, sense perjudici del que preveu la disposició transitòria única.

23 de setembre de 2026.

FELIPE R.

El ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts,  
FÉLIX BOLAÑOS GARCÍA

## ANNEX

**Certificat a l'efecte d'acreditar la condició de ministre de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya i el temps d'acompliment de la seva activitat a Espanya**

– Església o federació d'esglésies que certifica: .....  
– Dades personals del ministre de culte que va exercir la seva activitat a l'església anterior o federació d'esglésies:

- Nom i cognoms: .....
- DNI/NIE: .....

– Període d'acompliment de l'activitat a Espanya que se certifica: des de ...../...../..... fins a ...../...../.....

Certificat expedit a l'efecte d'acreditar la condició com a ministre de culte de la Unió d'Esglésies Cristianes Adventistes del Setè Dia i el temps acomplert a Espanya amb anterioritat a l'1 de maig de 1987, o, si s'escau, la condició com a ministre de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya i el temps acomplert a Espanya amb anterioritat a l'1 de maig de 1999, en virtut del Reial decret 737/2026, de 23 de setembre, sobre el reconeixement com a cotitzats a la Seguretat Social dels períodes d'activitat exercits com a ministres de culte de les esglésies que pertanyen a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya amb anterioritat a la integració en el règim general de la Seguretat Social.

....., ..... de/d' ..... de 20.....

Conforme (FEREDE)<sup>1</sup>

Signat:

<sup>1</sup> Aquesta certificació inclou la conformitat de la comissió permanent de la FEREDE.